

Feministiske tilnærminger hevder at sinnet og bevissthetsstrukturer ikke er like for alle mennesker og påvirkes av sosio-kulturell kontekst. Derfor er bevissthet også preget av tilhørighet til ulike sosiale kategorier som kjønn, etnisitet og seksualitet og de tilhørende former for samfunnsundertrykkelse.

For det første er disse forskjellene knyttet til det binære kjønnsforholdet. Den franske filosofen og kjønnsforskeren Simone de Beauvoir (1908-1986) bruker den fenomenologiske metoden for å beskrive forskjellene i den typiske opplevelsesstrukturen mellom menn og kvinner (Beauvoir, 1949/2011). Som Merleau-Ponty tenkte hun at mennesker har en slags kroppsliggjort bakgrunnsfølelse som er grunnlaget for alle andre erfaringer. Men hun observerte også at denne bakgrunnsfølelsen får en særskilt karakter avhengig av om man vokser opp som jente eller gutt, gjennom måten man møtes på og blir sett av ens sosiale omgivelser. Det som særmerker jenters utvikling i så måte (særlig fra puberteten av), ifølge Beauvoir, er at de utvikler en slags dobbel bevissthetsstruktur. Deres kropp blir objektifisert. På den ene siden opplever de (som guttene) seg selv

direkte som kilden til sine handlinger, som et subjekt med en måte å se verden på. På den andre siden internaliserer de også en måte å se seg selv på som hvordan de blir sett av andre. Det vil si at kvinner oftere føler seg ikke bare som subjekter som opptrer i verden, men også som gjenstander for ekstern observasjon. Kvinner lærer å ta første- og tredjepersonsperspektivet på seg selv samtidig. Dette fører til store endringer i hvordan verden og det å være i den oppleves. Disse endringene trenger ikke være språklig formulert eller helt bevisst. De uttrykkes ganske enkelt i en kroppslig bakgrunnsfølelse som er annerledes hos de fleste kvinner enn hos menn.

I artikkelen «Throwing like a Girl» bygger den amerikanske feministiske filosofen Iris Marion Young (1949-2006) på de Beauvoirs innsikter (Young, 1980). Artikkelens tittel spiller på stereotypen om at jenter er dårligere til å kaste ball enn gutter, eller at de kaster på en halvhjertet måte og ikke bruker all sin fysiske styrke, slik guttene gjør. Young kritiserer forsøk på å forklare denne kjønnsforskjellen i kasteteknikk og erfaring av egen kropp utelukkende ut fra medfødte forskjeller mellom gutter og jenter. Hun hevder, i tråd med Beauvoir, at vi her også trenger å se fenomenet i lys av sosial og kulturell kontekst.

Young prøver å forklare dette mer detaljert ved hjelp av Merleau-Pontys forslag om at mennesker har en grunnleggende følelse av fysisk potensial («jeg kan» gjennom sin kroppslige eksistens. Ifølge Young er denne kroppslige, grunnleggende følelsen, det å være rettet mot verden, svekket hos kvinner. Kvinnelig eksistens er typisk mer preget av en følelse av tvil og undervurdering av egne fysiske evner.